

[Glønborg]

værdighed, for de to køn. Vi synes, det er glimrende, at vi er to køn, men de to køn skal sandelig have en retfærdig og ligelig behandling, så ønsket om at gøre det ser vi på med glæde, men i denne sammenhæng kan det være ligegyldigt, når vi er modstandere af ideen som helhed.

For så vidt angår det tredje forslag forsøger man at kalde ATP-ordningen usolidarisk og udemokratisk ved at sige, at nu skal vi have den gjort solidarisk og demokratisk. Jeg synes nu, at ledelsen af ATP-ordningen og beslægtede ordninger som Lønmodtagernes Dyrtidsfond i øjeblikket har gjort op i et rimeligt forhold til dem, som har bidraget til dem. Der er forskellige former for styring af investeringerne og forvaltning af disse midler, og det synes vi faktisk er ganske rimeligt. Så uanset de par kønne ord, man har sat på i overskriften, synes vi ikke, der er dækning for dem. Vi kan ikke se, at styrelsen af de ordninger, vi har i øjeblikket, ikke er solidarisk og demokratisk.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg er i den lidt ejendommelige situation, at jeg for en central del af forslagene faktisk ikke kan konstatere, om der er et flertal for eller imod, og det hænger lidt sammen med, at den socialdemokratiske ordfører, hr. Poul Erik Dyrhund, ikke rigtig kommenterede forslagene, men gennemgik det socialdemokratiske forslag – jeg går ud fra, at det skyldes hans manglende erfaring her i Tinget – og med, at fru Lone Dybkjær havde meget travlt med at nå over til ministeren og kun nåede at kommentere nogle af forslagene. Det gælder især beslutningsforslag nr. B 75, som ikke blev kommenteret af de to partier, og jeg er derfor ude af stand til at vide, om der er et flertal her i Tinget, der mener, at der på et eller andet tidspunkt skal lovgives om en pensionsordning, eller om det, som ministeren og de borgerlige ordførere tydeligt gjorde rede for er deres opfattelse, alene skal ske ved overenskomst.

Det er vores holdning, at det er rigtigt at starte ved overenskomst – vi ville ikke have fremsat sådan et forslag for nogen tid siden – men det er også vores holdning, at når først størstedelen af arbejdsmarkedet er dækket af pensionsordninger, bør Folketinget gribe ind og feje op. Meget store arbejdsmarkedsreformer er faktisk blevet gennemført på den måde i tidens løb, og det bør også gælde denne sag, for vi ved, at der ellers vil

være grupper, som står tilbage, og vi får et samfund, der er opdelt, hvor nogle er dækket og andre ikke er dækket. Det gælder helt oplagt de mennesker, som har søgt tilknytning til arbejdsmarkedet, men ikke har fået det og derfor må gå på bistand og dagpenge. Vi mener, at de også bør være dækket, som der står i vores forslag.

Jeg vil gerne i den forbindelse kommentere det synspunkt i hr. Glønborgs indlæg, som jo var meget detaljeret og grundigt, at det især var de hjemmegående, der burde tilgodeses. Jeg forstår godt synspunktet og kender selvfølgelig Kristeligt Folkepartis grundholdning, men vi mener, at en arbejdsmarkedspension trods alt bør være forbeholdt dem, der har eller søger tilknytning til arbejdsmarkedet, også af den grund, at de mennesker, der har valgt at leve to mennesker af én løn gennem et langt liv, i alderdommen formodentlig vil klare sig fint af én arbejdsmarkedspension og to folkepensioner. Derfor holder vi fast i det, vi har foreslået.

Hvad angår beslutningsforslag nr. B 76, var der større forståelse, og jeg mener faktisk at have konstateret et flertal for det. Godt nok kommenterede hr. Poul Erik Dyrhund det stadig ikke, men da det er indeholdt i Socialdemokratiets og i LO's forslag, må jeg gå ud fra, at også hr. Poul Erik Dyrhund udtalte sig til fordel for dette. Men i hvert fald udtalte både fru Lone Dybkjær og hr. Glønborg sympati for dette forslag, og det skal jeg takke for.

Regeringspartierne kritiserede det, og det undrer mig lidt, for ministeren må da følge med og vide, at invaliditetsrisiko for nogle pensionskasser er blevet et kæmpeproblem. Der er nogle faggrupper i dette land, som er uforholdsmæssigt hårdt belastet af invaliditetsrisiko, og derfor mangler de faktisk penge til aldersdækning. Det er et problem, der skal løses på en eller anden måde, og jeg er sikker på, at ministeren har fået mange henvendelser om denne sag. Derfor kan jeg ikke forstå, at han ikke er nået længere i sin tankegang, end han var nået i dag.

Det samme gælder unisexordningen. Jeg ved godt, at der er modgående træk, nemlig at ægtefællepensionen ophæver noget af diskriminationen, så den faktiske forskel ikke er så stor, som den umiddelbart kan synes, men det er en urimelighed, at der er en forskel mellem kønne på dette punkt. Mig bekendt er det i øvrigt et spørgsmål om tid, før EF tvinger os til at gen-